

Metoda Programării dinamice

1. Competențe	3
2. Descrierea generală a metodei	4
3. Studiu de caz	9
4. Exemple	21
5. Aplicații	29
6. Bibliografie și webografie	30

Competențe generale

- *elaborarea algoritmilor de rezolvare a problemelor*
- *implementarea algoritmilor într-un limbaj de programare*

Competențe specifice

- *analiza problemei în scopul identificării metodei de programare adecvate pentru rezolvarea problemei*
- *aplicarea creativă a metodelor de programare pentru rezolvarea unor probleme intradisciplinare sau interdisciplinare, sau a unor probleme cu aplicabilitate practică*
- *analiza comparativă a eficienței diferitelor metode de rezolvare a aceleiași probleme și alegerea unui algoritm eficient de rezolvare a unei probleme*
- *elaborarea unui algoritm de rezolvare a unor probleme din aria curriculară a specializării*
- *utilizarea tehnicilor moderne în implementarea aplicațiilor*

Generalități

- metoda *programării dinamice* se aplică problemelor de optimizare a căror soluție se poate construi dinamic în timp
- metodă dezvoltată de Richard Bellman, care publică în anul 1957 o carte cu titlul "*Dynamic programming*" în care enunță principiul optimalității
- *programare* – planificare
- *dinamic* – maniera în care se construiesc soluțiile parțiale
- este cea mai flexibilă metodă de programare, nu este o metodă standardizată
- metoda este adecvată problemelor care solicită determinarea unui optim (minim/maxim)
- metoda determină una dintre soluțiile optime ale problemei, chiar dacă problema are mai multe soluții optime
- pentru a determina toate soluțiile optime, algoritmul trebuie combinat cu unul de tip backtracking

- metodă de rezolvare a unor probleme complexe prin descompunerea lor în subprobleme mai mici și rezolvarea acestora
- se aplică problemelor cu următoarele proprietăți:
  - *suprapunere a subproblemelor*
  - *structură optimală*

Suprapunerea subproblemelor

- subproblemele nu sunt independente
- subproblemele se suprapun (sunt imbricate)
- soluția unei subprobleme se utilizează în construirea soluției altei subprobleme

Structură optimală

- problema poate fi descompusă în subprobleme
- soluția unei probleme de optimizare poate fi obținută prin combinarea unor soluții optimale ale subproblemelor

Caracteristici

- soluția optimă se alege dintr-o mulțime de soluții, fiecărei soluții putând să i se asocieze o valoare
- problema poate fi descompusă în subprobleme similare cu problema inițială care respectă principiul optimalității
- subproblemele în care se descompune problema nu sunt independente
- soluția problemei se memorează într-un tablou pentru a economisi timp în cazul în care această soluție ar trebui folosită și în alte subprobleme (operație numită *memoizare*)

Abordări

- înainte (în rezolvarea problemei se pleacă de la starea finală)
- înapoi (în rezolvarea problemei se pleacă de la starea inițială)
- mixtă (combinație înainte-înapoi)

Etape

- împărțirea problemei în subprobleme de dimensiuni mai mici, numite subprobleme unitare
- rezolvarea subproblemelor în ordinea crescătoare a dimensiunilor subproblemelor
- combinarea soluțiilor subproblemelor pentru a obține soluția optimă a problemei date

Subșir crescător maximal

Fie **A** un șir de numere întregi de lungime **n**, având forma:

$$\mathbf{A} = (a_1, a_2, a_3, \dots, a_n).$$

Să se determine lungimea celui mai lung subșir crescător al șirului **A**.

<code>sir.in</code>	<code>sir.out</code>
9 6 3 1 2 7 8 4 9 5	5

Terminologie:

- se numește *subșir* al șirului $\mathbf{A}$ o succesiune de elemente din $\mathbf{A}$, în ordinea în care acestea apar în $\mathbf{A}$, nu neapărat în poziții consecutive
- un *subșir* se numește *crescător* dacă elementele sale sunt în ordine crescătoare
- *lungimea* unui subșir reprezintă numărul de elemente care alcătuiesc subșirul respectiv

Date:

Intrări: n

$a_1, a_2, a_3, \dots, a_n$

Ieșiri: $l_{\max}$

unde $L = (l_1, l_2, l_3, \dots, l_n)$

$L[i]$ memorează lungimea celui mai lung subșir crescător care începe la poziția i , $1 \leq i \leq n$

$l_{\max} = \max(L[i]), 1 \leq i \leq n$

Analiză:

- se utilizează metoda "înainte" (deplasare de la sfârșitul tabloului);
- se folosesc doi vectori:
  - $\mathbf{A} = (a_1, a_2, a_3, \dots, a_n)$, care memorează elementele șirului dat
  - $\mathbf{L} = (l_1, l_2, l_3, \dots, l_n)$, care memorează lungimile subșirurilor maxime;
- pentru fiecare element a_i se calculează lungimea celui mai lung subșir care se formează cu el
- l_i memorează lungimea celui mai lung subșir crescător care începe la poziția i

$$L[i] = \max(L[j] + 1)$$

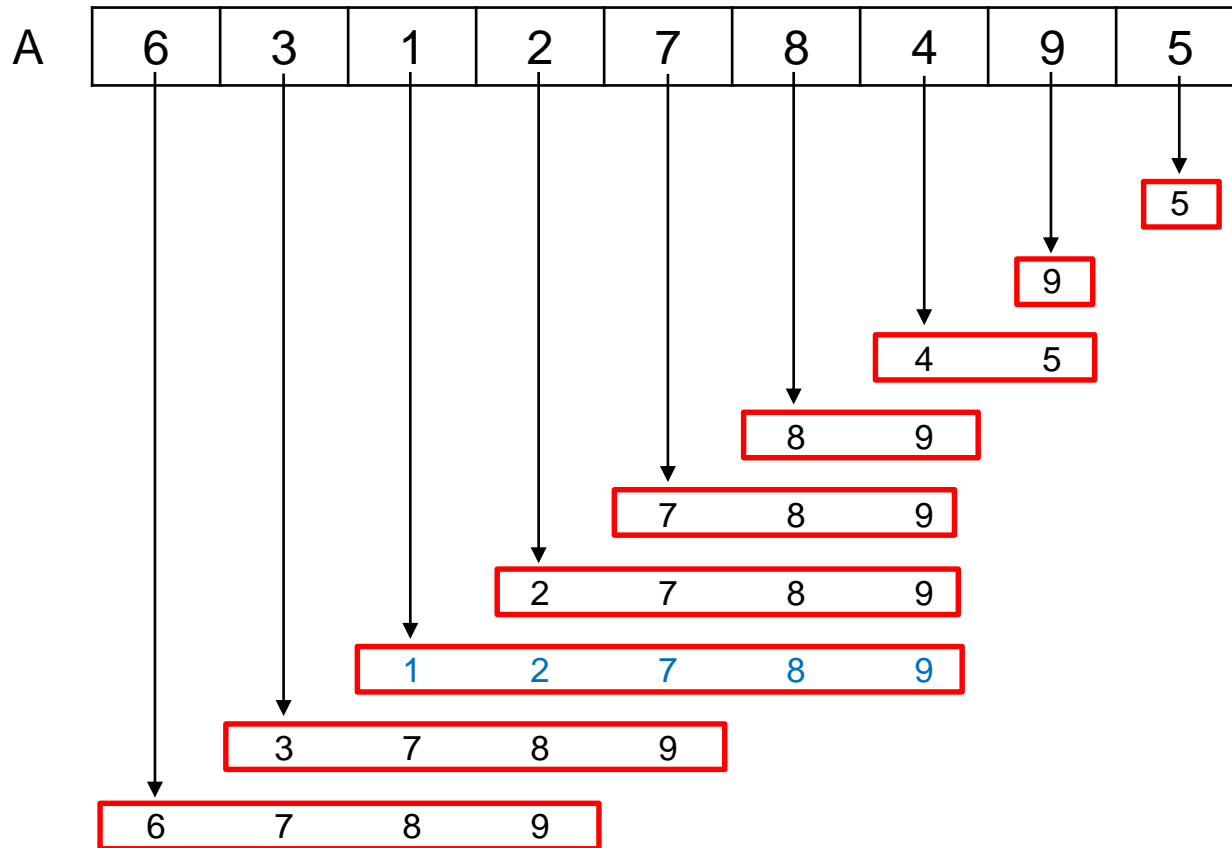
unde $j > i$ și $A[j] \geq A[i]$

- relația de recurență:

$$L[i] = \begin{cases} 1, & \text{pentru } i = n \\ \max(L[j] + 1), & \text{pentru } a[i] \leq a[j], \quad \text{unde } i < j \leq n \end{cases}$$

Soluție:

A	6	3	1	2	7	8	4	9	5
L	4	4	5	4	3	2	2	1	1
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Programul C++:

```

1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("sir.in");
6 ofstream fout("sir.out");
7
8 void citire_sir(int A[], int &n)
9 {
10     int i;
11     fin>>n;
12     for(i=1;i<=n;i++)
13         fin>>A[i];
14 }
15
16 void construire_lungmi(int A[], int n, int L[])
17 {
18     int i,j,maxl;
19     L[n]=1;
20     for(i=n-1;i>=1;i--)
21     {
22         maxl=0;
23         for(j=i+1;j<=n;j++)
24             if(A[i]<=A[j] && L[j]>maxl)
25                 maxl=L[j];
26         L[i]=maxl+1;
27     }
28 }
29
30 int determinare_maxim(int L[], int n)
31 {
32     int i,Lmax;
33     Lmax=L[1];
34     for(i=2;i<=n;i++)
35         if(L[i]>Lmax)
36             Lmax=L[i];
37     return Lmax;
38 }
39
40 void afisare(int Lmax)
41 {
42     fout<<Lmax;
43 }
44
45 int main()
46 {
47     int A[101],L[101],n,Lmax;
48     citire_sir(A,n);
49     construire_lungmi(A,n,L);
50     Lmax=determinare_maxim(L,n);
51     afisare(Lmax);
52     fin.close();
53     fout.close();
54     return 0;
55 }

```


Temă:

- să se modifice funcția `construire_lungimi(int A[], n, L[])` astfel încât construirea vectorului `L` să se facă de la stânga la dreapta (metoda "înapoi");

Reconstruirea soluției:

Să se determine și să se afișeze un subșir de lungime maximă.

<code>sir.in</code>	<code>sir.out</code>
9	1 2 7 8 9
6 3 1 2 7 8 4 9 5	

Date:

Intrări: n

$a_1, a_2, a_3, \dots, a_n$

Ieșiri: $a_{j_1}, a_{j_2}, a_{j_3}, \dots, a_{j_k}$

unde $a_{j_1} \leq a_{j_2} \leq a_{j_3} \leq \dots \leq a_{j_k}$ are numărul maxim de elemente, $1 \leq k \leq n$

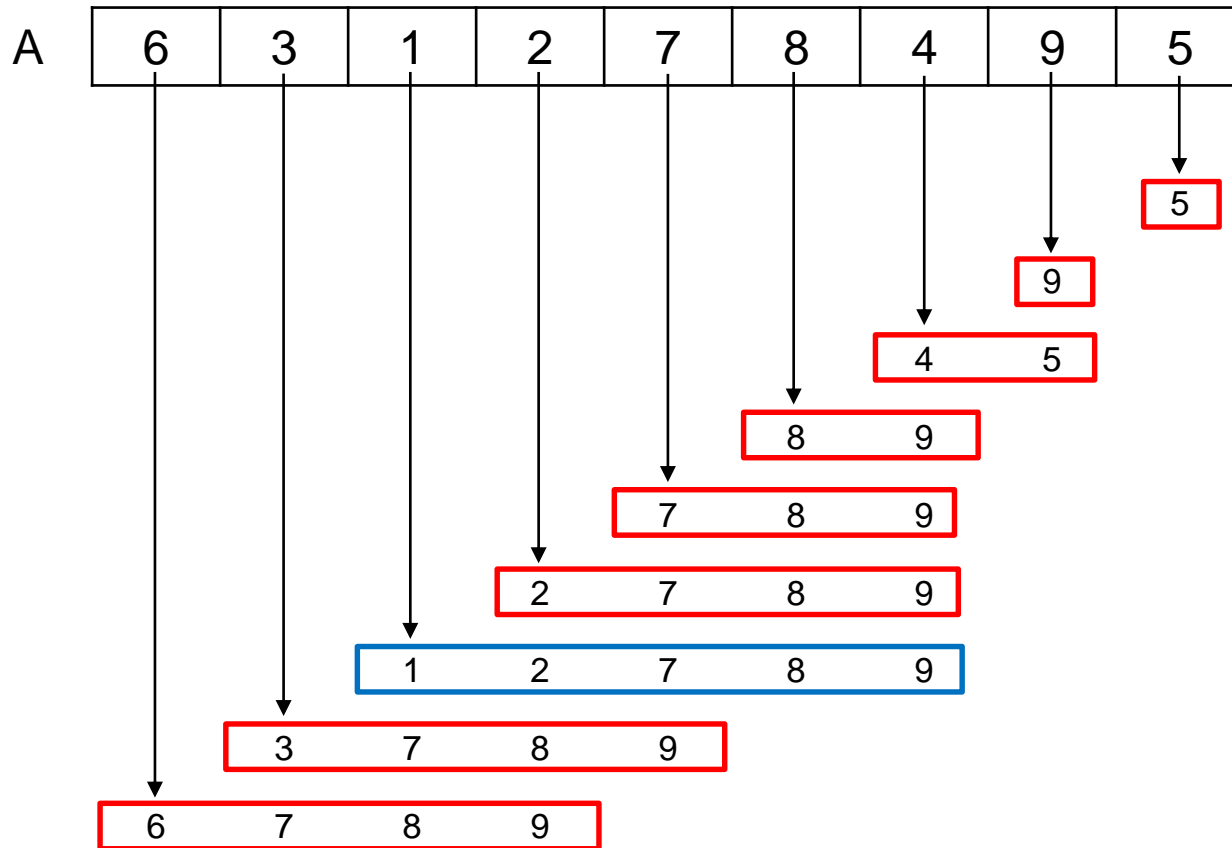

Analiza:

- se determină poziția **poz** a primului element din subșirul de lungime maximă și se afișează acest element;
- se caută următorul element din șirul dat care respectă condițiile:
  - are o valoare mai mare sau egală decât cea a ultimului element afișat
  - lungimea celui mai lung subșir care începe cu acest element este cu o unitate mai mică decât lungimea subșirului care începe cu ultimul element afișat
- se repetă procedeul pentru toate elementele rămase în șirul dat

Soluție:

A	6	3	1	2	7	8	4	9	5
L	4	4	5	4	3	2	2	1	1
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Programul C++:

```

1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("sir.in");
6 ofstream fout("sir.out");
7
8 void citire_sir(int A[], int &n)
9 {
10     int i;
11     fin>>n;
12     for(i=1;i<=n;i++)
13         fin>>A[i];
14 }
15
16 void construire_lungmi(int A[], int n, int L[])
17 {
18     int i,j,maxl;
19     L[n]=1;
20     for(i=n-1;i>=1;i--)
21     {
22         maxl=0;
23         for(j=i+1;j<=n;j++)
24             if(A[i]<=A[j] && L[j]>maxl)
25                 maxl=L[j];
26         L[i]=maxl+1;
27     }
28 }
29
30
31 void determinare_maxim(int L[],int n,int &Lmax,int &poz)
32 {
33     int i;
34     Lmax=L[1];
35     poz=1;
36     for(i=2;i<=n;i++)
37         if(L[i]>Lmax)
38         {
39             Lmax=L[i];
40             poz=i;
41         }
42 }
43
44 void afisare(int A[],int n,int L[],int Lmax,int poz)
45 {
46     int i;
47     fout<<A[poz]<<' ';
48     for(i=poz+1;i<=n;i++)
49         if(L[i]==Lmax-1 && A[i]>=A[poz])
50         {
51             fout<<A[i]<<' ';
52             poz=i;
53             Lmax--;
54         }
55 }
56
57 int main()
58 {
59     int A[101],L[101],n,Lmax,poz;
60     citire_sir(A,n);
61     construire_lungmi(A,n,L);
62     determinare_maxim(L,n,Lmax,poz);
63     afisare(A,n,L,Lmax,poz);
64     fin.close();
65     fout.close();
66     return 0;
67 }

```


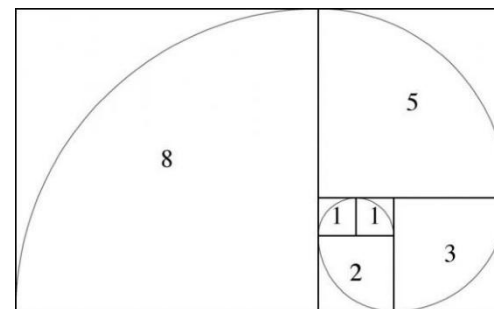
Exemplul 1**Șirul lui Fibonacci**

Numerele Fibonacci sunt definite prin următoarea relație de recurență:

$$f_0 = 0,$$

$$f_1 = 1,$$

$$f_i = f_{i-1} + f_{i-2}, \quad \text{pentru } i \geq 2$$

Astfel, fiecare număr Fibonacci este suma celor două numere Fibonacci anterioare, rezultând secvența:

0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, ...

Să se determine al n -lea număr al șirului lui Fibonacci.

<code>sir.in</code>	<code>sir.out</code>
9	34

Șirul lui Fibonacci

- pentru a calcula termenul $f(n)$ este nevoie de termenii $f(n-1)$ și $f(n-2)$
- dacă acești termeni ar fi calculați recursiv ar trebui ca același termen să fie calculat de mai multe ori
- o soluție optimă ar fi salvarea termenilor șirului pentru a putea fi folosiți în calculul altor termeni
- o astfel de soluție optimă folosește principiul optimalității

Șirul lui Fibonacci

Calculul recursiv

```
1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("sir.in");
6 ofstream fout("sir.out");
7
8 int f(int n)
9 {
10     if(n==0 || n==1)
11         return n;
12     else
13         return f(n-1)+f(n-2);
14 }
15
16 int main()
17 {
18     int n;
19     fin>>n;
20     fout<<f(n-1);
21     fin.close();
22     fout.close();
23     return 0;
24 }
```

- implementare ineficientă
- subproblemele se suprapun
- redundanță foarte mare a operațiilor

Șirul lui Fibonacci

Principiul optimalității (memoizare)

```
1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("sir.in");
6 ofstream fout("sir.out");
7
8 int f(int n)
9 {
10     int a[100], i;
11     a[0]=0;
12     a[1]=1;
13     for(i=2; i<n; i++)
14         a[i]=a[i-1]+a[i-2];
15     return a[n-1];
16 }
17
18
19 int main()
20 {
21     int n;
22     fin>>n;
23     fout<<f(n);
24     fin.close();
25     fout.close();
26     return 0;
27 }
```

- valorile termenilor din șir sunt memorate în tablou
- utilizează spațiu adițional
- eficiență de timp

Șirul lui Fibonacci

Eficiență

```
1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("sir.in");
6 ofstream fout("sir.out");
7
8 int f(int n)
9 {
10     int x,y,i;
11     x=0;
12     y=1;
13     for(i=2;i<n;i++)
14     {
15         y=x+y;
16         x=y-x;
17     }
18     return y;
19
20 }
21
22 int main()
23 {
24     int n;
25     fin>>n;
26     fout<<f(n);
27     fin.close();
28     fout.close();
29     return 0;
30 }
```

- eficiență d.p.d.v. al timpului de executare
- eficiență d.p.d.v. al memoriei utilizate

Exemplul 2

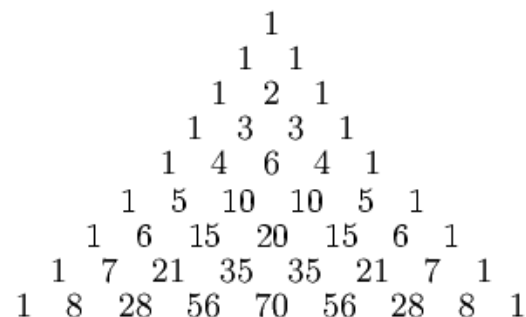
Triunghiul lui Pascal

Triunghiul lui Pascal este un aranjament geometric al coeficienților binomiali.

Înălțimea și laturile triunghiului conțin cifra 1, iar fiecare număr de pe o linie n reprezintă suma celor două numere de pe linia superioară $n-1$.

$$C_n^k = C_{n-1}^k + C_{n-1}^{k-1} \text{ pt. } 0 < k < n,$$

$$C_n^0 = C_n^n = 1$$

Să se determine numărul k -combinarilor dintr-o mulțime cu n elemente.

combinari.in	combinari.out
8 3	56

Triunghiul lui Pascal

Calculul recursiv

```
1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("combinari.in");
6 ofstream fout("combinari.out");
7
8 int f(int n,int k)
9 {
10     if(k==0 || k==n)
11         return 1;
12     else
13         return f(n-1,k-1)+f(n-1,k);
14 }
15
16 int main()
17 {
18     int n,k;
19     fin>>n>>k;
20     fout<<f(n,k);
21     fin.close();
22     fout.close();
23     return 0;
24 }
```

- implementare ineficientă
- subproblemele se suprapun
- aceleași valori se calculează de mai multe ori

Triunghiul lui Pascal

Principiul optimalității (memoizare)

```

1 #include <fstream>
2
3 using namespace std;
4
5 ifstream fin("combinari.in");
6 ofstream fout("combinari.out");
7
8 const int N = 100;
9 int c[N+1][N+1];
10
11 void f(int n)
12 {
13     int i;
14     for(int i=0;i<=n;i++)
15         c[i][0]=c[i][i]=1;
16     for(i=1;i<=n;i++)
17         for(int j=1;j<i;j++)
18             c[i][j]=c[i-1][j]+c[i-1][j-1];
19 }
20 }
21

```

- valorile combinărilor sunt memorate în tablou
- valorile se calculează progresiv

```

22 void afisare_triunghi(int n)
23 {
24     int i,j;
25     for(i=0;i<=n;i++)
26     {
27         for(j=0;j<=i;j++)
28             fout<<c[i][j]<<" ";
29         fout<<endl;
30     }
31 }
32
33 int main()
34 {
35     int n,k;
36     fin>>n>>k;
37     f(n+1);
38     afisare_triunghi(n);
39     fout<<c[n][k];
40     fin.close();
41     fout.close();
42     return 0;
43 }

```


Fișă de lucru

- Aplicații metoda programării dinamice

6. Bibliografie și webografie

1. Miloșescu M., *Informatică. Manual pentru clasa a XI*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
2. https://en.wikipedia.org/wiki/Dynamic_programming
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Triunghiul_lui_Pascal
4. https://en.wikipedia.org/wiki/Fibonacci_number

